

MAMA & MEISJE

Josan (30) werd dit jaar mama van Olivia.
Voor Calamaris schrijft ze over
het wel & wee van een nieuwe moeder.

Mamamagazines

Toen ik net had ontdekt dat ik zwanger was en verder nog helemaal niemand het mocht weten kon ik ze al niet weerstaan. Mamamagazines. Verrukt stond ik voor het schap in de boekhandel te bladeren in de versgedrukte blaadjes, en als niemand keek rekende ik snel de mooiste of dikste af bij de kassa. Ik heb er zelfs een keer eentje als cadeautje in laten pakken toen er opeens een kennis opdook naast me. 'Hoi! Wat koop jij nou?' Oeps... De verkoopster redde me: 'is het een cadeautje?' 'JA! Het is voor een zwangere vriendin!' Gelukkig had ik ook echt een paar dragende dames om me heen en kwam het er overtuigend uit. Thuis maakte ik mijn kleurig ingepakte blaadje weer open bij een mok thee. Dat zou je trouwens vaker moeten doen, gewoon iets voor jezelf in laten pakken. Met linten, strikken en de hele mik mak. Heerlijk. Maar goed. De mamamagazines dus. Meestal met een über gelukkige BN-er met baby op de cover met daarbij in knalroze letters: 20 EXTRA PAGINA'S MODE! Iets in die blaadjes zorgt voor een gelukzalig gevoel. Alsof je heel lang hebt gehoopt op een aanzoek en nu eindelijk een jurk mag uitzoeken. Zoiets. Waar al zo veel vrouwen je voorgingen mag jij nu ook! Je behoort tot de doelgroep! Na maanden, soms jaren hopen op een kindje in je buik is de blijdschap zo groot dat je het volledig wil vastgrijpen, inademen, opslurpen, omarmen en nooit meer los wil laten. Het lezen van zo'n magazine maakt dat geluk opeens heel tastbaar. Een uur of twee alleen maar hippe mama's, schattige kindjes en leuke artikelen. Maar er schuilt een groot gevaar in die onderdompeling. Want terwijl ik al bladerend van mijn babyliefde zit te genieten, staan er ook al drie te leuke webshops open op mijn laptop. En in elk winkelmandje zitten al minimaal twee artikelen. Plus bijbehorende verzendkosten. De TNT jongen heeft mijn buik maandelijks zien groeien en toeterde ook naar me als ie me ergens anders dan in onze straat tegenkwam. De buurman was er geloof ik ook wel klaar mee dat ik nooit thuis was. 'O jee wat heb je nou weer gekocht?' zei Vriendlief met een glimlach, als hij weer een doosje met etiket op de bank zag liggen. 'Het is echt heel leuk en het was echt niet duur!' De rompertjes en broekjes in maatje 50 waren onweerstaanbaar vond gelukkig ook hij. En iemand moet het toch kopen? Het werkt verslavend: iets online bestellen na eindeloos struinen door categorieën met namen als 'babymeisjes 0-1' of 'mini', en het dan thuis afgeleverd krijgen in een doosje met je naam erop. Een beetje hetzelfde gevoel als iets voor jezelf laten inpakken als cadeautje. Je weet al wat erin zit maar het voelt even een klein beetje jarig. Nou die mamamagazines dus. Overigens; na een maand of zes kwamen ze mijn strot uit, vond ik dat overal eigenlijk hetzelfde in stond en kon ik de helse bevallingsverhalen en alleenstaande vaderverhalen totaal niet meer aan. Pas na mijn zwangerschap vond ik het weer leuk. En nu Meisje er is, is het nog veel leuker om dingetjes voor haar uit te zoeken. Wat dat betreft is het maar goed dat mijn verlof is afgelopen...

*O jee wat heb je
nou weer gekocht
zegt Vriendlief als
hij weer een
doosje ziet liggen*